

نشست روزنامه صبا با عوامل نمایش رومئو و ژولیت

حس زندگی روی صحنه جریان دارد

احمد محمد اسماعیلی
گفت و گو

سیما تیر انداز کارگردان، نوشین تبریزی نویسنده، الهام شعبانی، مهرزاد جعفری و پژمان عبدی بازیگران نمایش رومئو و ژولیت با حضور در روزنامه صبا درباره اجرای این نمایش و وجوهات مختلف اثر به گفت و گو پرداختند. نمایشی شلوغ، گرم، پر از هیجان و حس زندگی که با پرداختن به مشکلات و پشت صحنه تئاتر دیدنش برای خیلی ها اعم از تماشاگر عام و تماشاگر خاص جذابیت های زیادی دارد و سیما تیر انداز با استفاده از هنر جویانش در نمایش تلاش کرده فرصت کار صحنه ای را برایشان فراهم کند و این بازیگران جوان به خوبی توانسته اند در کنار بازیگران حرفه ای کارشان را انجام بدهند. این نمایش تا اواسط خرداد در تماشاخانه نوفل نوشتات روی صحنه است.

در نمایش نقش یک تهیه کننده ای را بازی می کنید که فقط به نیت دیده شدن و حضور بازیگری سلبریتی تهیه نمایش را بر عهده گرفته است. برای ایفای این نقش چقدر از تجربیات تئاتریتان استفاده کردید؟

سیما تیر انداز: این سوال را از من پرسیدند از این جنس تهیه کنندگان که به صرافت حضور سلبریتی تهیه کننده نمایشی را بر عهده می گیرند زیاد است (با خنده). نمایشی را کار می کردیم و آقای آمد که شغلش گاراژداری بود و این طفلکی هیچی از تئاتر نمی دانست و پولی آورده بود و توقع داشت سودی داشته باشد و برود و نمایش هم پر بازبگر بود و البته از شناس این دوست سرمایه گذار نیمه کاره ماند. هر موقع سر تمرینات با پژمان عبدی صحبت می کردیم می گفتم این نقش همان تهیه کننده گارژدار است.

پژمان عبدی: تلاش کردم تصور و خواسته کارگردان در این نقش را در بازیم ارائه کنم. دوست تهیه کننده ای که خانم تیر انداز اشاره کرده بودند را ندیدم اما با این جنس از تهیه کنندگان آشنا هستم و تلاش کردم شناختی که از چندین نوع از تهیه کنندگان دارم را میکس کنم و شخصیتی جذاب و ملموس به نام طاهری خلق کنم.

حضور این نوع تهیه کنندگان به تئاتر هم لطامت زیادی وارد کرد؟

عبدی: موافقم با این قضیه. مهم ترین نقطه ضعف این آدمها عدم شناخت از بطن تئاتر است. برای این آدمها همکلامی و معاشرت با سلبریتی ها و چند عکس یادگاری گرفتن مهم ترین هدف است و در کنارش تصور می کردند سرمایه گذاری در تئاتر سود هنگفتی دارد در حالی که در تئاتر از پولی خبری نیست و این تناقض باعث می شد این نوع تهیه کنندگان با تیم تولید تئاتر به مشکل برخوردند و سطح کمی و کیفی کار هم آسیب می بیند. از طرفی برخی از این دوستان اصرار دارند که فلان سلبریتی حتما در نمایش بازی کند که در بیشتر مواقع کارگردان با چنین کاری موافق نبود و شاید از سر اجبار به چنین کاری تن می داد. درست عین کاری که کارگردان در نمایش ما انجام می دهد.

دستیار کارگردان ها علی رغم نقش مهمی که در تولید یک تئاتر دارند همیشه مظلوم هستند و در مواقع بحرانی تبدیل به سیبل کارگردان، تهیه کننده و بازیگران می شوند. شما این

دیدن پشت صحنه تئاتر و یا سینما همیشه برای مخاطب جذاب است و شما این مسئله را به عنوان بیس اصلی نمایش نامه انتخاب کردید. چگونه این رویکرد را مد نظر قرار دادید؟

نوشین تبریزی: از موقعی که سیما تیر انداز به من لطف داشتند و در کارهایشان به عنوان نویسنده همکاری می کنم. یک تعامل سازنده بین ما به وجود آمده که چه قصه ای را قرار است برای اجرای نمایش نوشته و اجرا کنیم. بنابراین ایده اصلی نوشتن چنین متنی به تنهایی مختص من نبوده است. همیشه در جلساتی که با هم داریم در باره موضوعات صحبت می کنیم و به نقطه مشترکی می رسیم و کار شروع می شود.

سیما تیر انداز: این دومین نمایشی است که در باره پشت صحنه تئاتر نوشته و اجرا می کنیم. سالها پیش قرار بود نمایش سیاه را روی صحنه ببریم که در دقیقه نود اجرای عمومی نمایش کنسل شد. البته تصمیم داریم دوباره این نمایش را با حضور هنر جویان منتخب دوره های مختلف آموزشگاه اجرا کنیم. همیشه دیدن پشت صحنه سینما و تئاتر برای مخاطب جذاب است. بعد از اینکه اجرای سیاه ممکن نشد مسیر را عوض کردیم و نمایش دیگری را اجرا کردیم. این ایده تلفیق پشت صحنه تئاتر و اجرای نمایش هم در ایجاد جذابیت نمایش بسیار مهم بود.

تبریزی: البته نمایش رومئو و ژولیت فقط به پشت صحنه تئاتر نمی پردازد.

شما اولین تجربه کارگردانی تئاتر را هم چند مدت پیش انجام دادید. این تجربه چقدر کمک کرد تا ملموس تر نقش کارگردان تئاتر را در نمایش ایفا کنید؟

الهام شعبانی: اول کار از سیما تیر انداز تشکر می کنم که به من اعتماد کرد و این نقش را به من پیشنهاد داد. ایفای نقش کارگردان در این نمایش یکی از سخت ترین بازی هایم در تئاتر بود. روز اولی که متن را خواندم و تمرینات شروع شد فکر نمی کردم ایفای این نقش به این میزان دشوار باشد. کار کردن با بازیگران جوان مختصات خاص خودش را دارد این جوان ها در مرحله فراگیری بازیگری هستند و کم تجربگی روی صحنه و برخورد با این ویژگی برایم عجیب بود و در این چند ماهه با چالش های جذابی مواجه شدم و خوشبختانه با کارگردانی سنجیده سیما تیر انداز از همه این چالش ها عبور کردیم و این تجربه را دوست دارم و احساس می کنم یک بازسازی در من رخ داد.

از سال ۹۵ به بعد شاهد تغییر رویه شما در کارگردانی بودیم و از این زمان به بعد نمایش هایی را روی صحنه اجرا می کنید که شاگردان آموزشگاه بازیگری بتان در آنها حضور دارند. در باره این شیوه کاریتان توضیح بدهید؟

سیما تیر انداز: خیلی اتفاقی این جریان شکل گرفت. زیرا متمرکز تر روی بخش آموزش کار کردم و متوجه شدم که استعداد های درخشانی میان جوان ها وجود دارد و باید از آنها حمایت کرد. از طرفی در سال های اخیر کار کردن با بازیگران حرفه ای هم این سالها سخت شده است. اکثر بازیگران حرفه ای مشغول بازی در سینما، تلویزیون و شبکه نمایش خانگی هستند و وقت زیادی برای حضور طولانی مدت در تئاتر ندارند که تمرینات و اجرای نمایش پر سه ای چند ماهه است. بارها پیش آمد برخی از بازیگران حرفه ای در نیمه تمرینات تئاتری پیش نهاد بازی تصویر پیدا کرده اند و تئاتر را نیمه کاره رها کرده اند. بنابراین تلاش کردم جریانی را در بازیگری شروع کنم و تعدادی بازیگر جوان و مستعد را به تئاتر معرفی کنم. در سال ۱۳۹۵ اولین بار چنین رویکردی را دنبال کردم و در اوایل برایم زیاد جدی نبود. اما این روزها برایم خیلی جدی شده است. در آن مقطع گفتم که من سرپرست گروهم و نه کارگردان با این شیوه نمایش نیازمند بهار روی صحنه بردیم. نمایش در حین اجرا با استقبال خوب مخاطب روبه رو شد و در ادامه با جوانها بوتولیسیم را روی صحنه بردیم و این نمایش هم دیده شد.

در نمایش رومئو و ژولیت برای اولین بار در ترکیب بازیگران رفتید به سراغ استفاده از ترکیب بازیگران جوان و حرفه ای؟

تیر انداز: فضای نمایش به گونه ای بود که تلفیقی در تیم بازیگری میان حرفه ای ها و آماتور ایجاد کنیم. جوانهای بازیگر در کنار بازیگران حرفه ای هم می آموزند و در کنارش به جذاب شدن بازی ها هم کمک می کند. از الهام شعبانی، پژمان عبدی و مهرزاد جعفری تشکر می کنم که سختی ها این کار را قبول کردند و در کنار جوانها در نمایش بازی کردند. بهر حال بازیگر حرفه ای فرمت خاص بازیگری خودش را دارد و جوانها هم سویه دیگری را دنبال می کنند. با این تجربه موفق در آینده هم در نمایش هایم از چنین ترکیبی استفاده می کنم. در این ساختار بچه ها از مرحله تجربه کردن و روی صحنه رفتن یک گام به جلو می روند.